

Van: FOYER <francis.marissens@foyer.be>
Aan: veerle.solia@amsab.be
Datum: 06/09/2011 08:25 PM
Onderwerp: Nieuwsbrief Foyer

Nieuwsbrief Foyer
Nr 46
www.foyer.be

Integratiecentrum Foyer werkt aan een samenleving die positief omgaat met diversiteit en waarin etnisch-culturele minderheden volwaardig deelnemen aan het maatschappelijk leven. De maandelijkse nieuwsbrief biedt informatie over de activiteiten en standpunten van Foyer.

Theaterproject Crossing

Kris Kaerts: "Dit is de eerste generatie Roma-jongeren: haar willen we tonen, met haar gaan we verder"

[Lees het volledig artikel](#)

Justitie gluurt in culturen

God in Brussel is als manneke pis: hij draagt verschillende kostuums. Culturele diversiteit ten top.

[Lees het volledig artikel](#)

Diversiteit in bedrijf

Ook werkgevers staan open voor diversiteitsprogramma's op maat

[Lees het volledig artikel](#)

Nationaliteitsverwerving: een actuele stand van zaken

De dienst Rechtsbescherming Foyer organiseert op 17/6 een platform voor Brusselse terreinwerkers

[Lees het volledig artikel](#)

Op een damesfiets naar Leuven

Vrouwenhuis Dar Al Amal blijft de grenzen verleggen op trappers

[Lees het volledig artikel](#)

Geen tolken meer in Nederlandse gezondheidszorg

Ministers schrappen her en der taalondersteuningsprogramma's. Ook in het buitenland.

[Lees het volledig artikel](#)

Postgraduaat Gelijke onderwijskansen in de (groot)stad

HUBrussel pakt komend academiejaar uit met een vernieuwd postgraduaat

[Lees het volledig artikel](#)

Vormingscentrum Foyer nodigt uit

Een lentebarcuec en een nieuwe webstek: proef mee

[Lees het volledig artikel](#)

Agenda

Wat er deze maand zoal reilt en zeilt in de kanaalzone en omgeving

[Lees het volledig artikel](#)

Theaterproject Crossing

De jongeren van het Vormingscentrum Foyer maakten dit schooljaar kennis met het medium theater. Wekelijks trokken ze weg uit de school om in een geschikt lokaal theatrale oefeningen en improvisaties te beleven onder leiding van (o.a.) Meulenbeik Forever!-regisseur Kris Kaerts. Vaak waren die oefeningen afgestemd op discipline of hulpmiddelen om de concentratie te verhogen. Even vaak ging het om het plezier van de stem te gebruiken in samenzang of om het

ontdekken van de poëzie van lichaamstaal, van het werken met objecten, de adrenaline van percussie.

Kris Kaerts: "Het was de eerste keer in mijn leven dat ik met een publiek werkte dat totaal onbekend was met theater. Ik voelde aanvankelijk dat het water erg diep was en bijgevolg ben ik me beginnen interesseren voor *al* de reguliere vormingsactiviteiten. Zo zouden de leerlingen me veelvuldig samen met hun leerkrachten zien optrekken en kon ik plusminus dezelfde status en achting opbouwen. Dat heeft het vertrouwen enorm opgetrokken."

"Tijdens een driedaagse schooluitstap naar mijn Limburgse heimat beleefden we een eerste formidabel moment: het publiek zat op de trappen van een voormalige directeursvilla voor een koer waarop we 'het theater' hadden geïnstalleerd: 5 halogeen-spots, een projector, microfoons, een geluidsinstallatie. Daar speelde de theatergroep samen met enkele leerkrachten die ik mee in het spel had getrokken *Clou-story*, een 'afgetakt' bijbels verhaal rond de kruisiging van Christus dat in de jaren '20 in Macedonië werd opgetekend. Het verhaal schetst een humoristisch maar toch ook treffend beeld van de aparte rol en positie van het zigeunervolk in de wereld. Dezelfde avond demonstreerde de theatergroep ook een indrukwekkende vuurdans."

Anderhalve maand later, werkte Kaerts een mini-scenario uit voor een klein half uurtje theater dat in een toonmoment werd voorgeschoteld aan de medeleerlingen en een aantal genodigden. In het publiek zaten o.a. een tiental Afghaanse jongeren uit de school Anneessens Funck. Elf leerling-acteurs van Vormingscentrum Foyer werden in GC De Markten voor het eerst voor een publiek *uitgelicht*. Alleen op scène. Ze hebben de klus tot groot plezier voor de ogen van hun leerkrachten en alle aanwezigen geklaard.

"Thema's , verhaal en inhoud van de voorstelling 'Crossing' zijn nog erg rudimentair", aldus de regisseur. "Ik zou een voorstelling willen maken met heel veel input uit de leefwereld van de jongeren zelf, de manier waarop ze hier in dit Babels Brussel hun leven opbouwen met aandacht voor hun roots en de uitzonderlijk boeiende geschiedenis van heel het zigeunervolk."

"Andere inspiratiebronnen en vormende contrasten die ik hen wil aanreiken zijn de schrijvers Gabriel Garcia Marquez (Honderd Jaar Eenzaamheid) , Jan Yvoors (Crossing) en Isabel Fonseca (Begraaf me rechttop). Ik zou de jongeren ook in contact willen brengen met acteurs en muzikanten van buiten de vormingsinstelling, waaronder liefst een aantal professionele artiesten."

"De huidige aanwezigheid van Roemeense Roma-jongeren in Brussel is hoe dan ook een markant historisch moment. Voor hen en voor de stad. Deze aankomst zou ik willen markeren in het geheugen: het gebeurde hier en nu. *Dit* is de eerste generatie, haar willen we tonen, met haar gaan we verder."

"Mijn vorig project deed ik met Brusselse thuislozen en zielsverwanten in de prachtige Begijnhofkerk. Misschien wordt dat ook wel een goeie locatie voor dit nieuwe theaterproject. 'Crossing' is de voorlopige werktitel. Het project zou een beladen kruispunt kunnen worden als we erin slagen om opnieuw een breed en verscheiden publiek te kunnen verzamelen voor een historische theatrale ontmoeting tussen Roma en niet-Roma, Brusselaars en niet-Brusselaars, jong en oud."

[Terug naar het overzicht](#)

Justitie gluurt in culturen

RIC Foyer organiseerde een nieuwe sessie 'Gluren in Culturen', dit keer in het kader van de week van de diversiteit binnen het ministerie van Justitie. Deze rondleiding langs verschillende gebedshuizen in Brussel werd in het verleden reeds georganiseerd in Molenbeek, Brussel en Schaarbeek.

Nu vond het initiatief plaats in St-Gillis en Brussel-centrum, speciaal op vraag en maat van FOD Justitie.

Een eerste groep ambtenaren vertrok naar het centrum van Brussel om daar de Grieks-Orthodoxe kathedraal en de Pakistaanse moskee te bezoeken.

De andere deelnemers maakten een wandeling door St-Gillis. Deze gemeente werd uitgekozen omdat het ministerie net op de rand ervan ligt en dat treft: diversiteit is troef in St-Gillis.

Tijdens deze wandeling werden de Viëtnameese pagode en de Kerk van St-Gillis bezocht. Deze katholieke kerk is overigens op zich een toonbeeld van diversiteit. Zij herbergt namelijk een Italiaanse, Spaanse, Nederlandstalige en Franstalige parochie én de Monastieke Orde van

Jerusalem.

Onderweg stapte men ook langs de Mormonenkerk, de *Iglesia Bautista Renovada* (een kleine protestantse kerk met diensten in het Roemeens, Spaans en Portugees), het Joods cultureel centrum en de kerk van de Scientology.

De vertegenwoordigers van de verschillende religies waren erg vriendelijk, boeiend en gingen geen vraag uit de weg.

Bij de zusters van Jerusalem combineerde men een grote devotie en contemplativiteit met sociaal engagement en een zeer wereldse inbedding in het stedelijk milieu.

De pastoor van de Nederlandstalige parochie sprak met veel liefde, humor en een zeer nuchtere kijk over de diversiteit in Sint-Gillis, sociaal werk, de plaats van de piepkleine Nederlandstalige parochie binnen het rijke religieuze landschap van St-Gillis en hoe er over de verschillen heen toch goede samenwerkingsverbanden zijn.

De man van de Viëtnameese Boeddhistische pagode gaf, aan de hand van de ruimtelijk indeling en de beelden in de pagode, een erg leerrijke uiteenzetting over het boeddhisme en bood een kopje thee aan.

Père Evangelos van de Grieks-Orthodoxe kerk bleek een man te zijn met een grote culturele bagage, en had het ondermeer over de historisch-religieuze achtergronden van zijn geloof. En dan kwam men nog niet eens toe aan het bezoeken van de prachtige kathedraal en het bekijken van de iconen.

Ook in de Pakistaanse moskee werden de bezoekers warm onthaald en kregen ze een interessante uitleg over de vijf pijlers van de Islam. Belangrijk, zo oordeelden de deelnemers, want *"we horen zoveel prietpraat over de Islam in de media, en toch weten we zo weinig over de beginselen van deze religie."*

Sommige deelnemers waren ook verbaasd om zo'n grote moskee te vinden achter een onopvallende gevel, waar ze aanvankelijk gewoon voorbij liepen.

De deelnemers reageerden na afloop erg tevreden. Ze hadden dingen gehoord en gezien die hen op een positieve manier verrasten. De unanieme kritiek was: volgende keer moet er meer tijd zijn!

Wat algemeen opviel tijdens alle bezoeken was hoe een sterk geloof in de eigen religie gecombineerd werd met een grote openheid en respect voor de andere geloofsgemeenschappen. Verder werd ook de diversiteit opgemerkt binnen de gebedshuizen zelf: een katholieke kerk waar de grote vieringen (Pasen, Kerst, ...) in vijf verschillende talen gehouden worden, een Pakistaanse moskee waar ook Turkse, Indonesische en Marokkaanse moslims komen bidden en de Pagode waar iedereen die zin heeft mee mag komen mediteren.

Om het met de woorden van één van de priesters te zeggen:

"God in Brussel is als manneke pis: hij draagt veel verschillende kostuums."

Beeldmateriaal vind je terug op de Foyer-site.

Voor meer info en aanvragen 'Gluren in Culturen': contacteer **Riet Schouwenaars** 02/609.55.79

[Terug naar het overzicht](#)

Diversiteit in bedrijf

Diversiteit in bedrijf

Diversiteit is iets waar je aan moet werken. Ook werkgevers beseffen dat en stellen steeds vaker diversiteitsplannen in werking. Iets waar ze door de overheid in gesteund worden. Integratiecentrum Foyer zetelt in de adviescommissie van het Brusselse **BNCTO**, en tracht nu ook een diversiteitsprogramma te ontwikkelen op maat van werkgevers.

Recent stelde RIC Foyer nog een 'Gluren in Culturen'-programma samen op vraag van het ministerie van justitie (zie hierboven). Anderzijds loopt er ook een experiment in samenwerking met de hoofdzetel van de KBC. Daar krijgen personeelsleden regelmatig de kans om hun horizons te verbreden.

Zo was de Molenbeekse acteur Ben Hamidou er te gast met zijn komische voorstelling Sainte-Fatima de Molem. Het publiek reageerde (net als de artiest) eerst wat onwennig, maar ging vervolgens plat.

“Jammer dat de zaal niet helemaal vol zat. Dit zou eigenlijk een verplichte voorstelling moeten zijn voor al wie hier werkt”, aldus een KBC-personeelslid die ook haar moeder had meegebracht. Ben Hamidou (die ook al schitterde in de KVS met de pakkende voorstelling Gembloux) was ook helemaal gewonnen.

“Dit is voor mij een totaal nieuw gegeven. Nog nooit meegemaakt eigenlijk: een bedrijf dat een voorstelling programmeert binnen de eigen onderneming. Wat je wel meer tegenkomt, zijn firma’s die aan cultuursponsoring doen of die tickets opkopen en weggeven voor externe voorstellingen. Vaak is dat uit commerciële overwegingen. Maar dit is toch wat anders: een bank die een artiest en theaterproductie uitnodigt en dan aan de personeelsleden zegt: *kom hier naar kijken*. Dat is toch een betekenisvol *statement*. En dat dus in mijn achtertuin hier in Molenbeek.”

Einde mei stond er een lunchgesprek op het programma: ‘*Met Annabelle op de canapé*’. Radio- en TV-presentatrice Annabelle Van Nieuwenhuyse interviewde op de KBC-scène enkele ondernemers uit de kanaalzone. Bedrijfsleiders van allochtone origine die gepolst werden naar hun handel en wandel, naar de drempels en obstakels op hun weg, en naar de kansen en de hefbomen.

Hinde Boulbayem staat samen met haar vader aan het hoofd van IC Transport, een KMO die zich toespitst op het vervoer van *seafood* over heel Europa. Maar in de rand startte ze ook al een importbedrijf met een rijk gamma bio-rijst in samenwerking met coöperatieven in Thailand. Het is haar niet enkel om snelle winsten te doen, ze wil ook ‘*goeie zaken*’ doen. Boulbayem is van Marokkaanse afkomst en woont in Molenbeek. Brussel is haar stad en België kan ze niet meer missen. Ze heeft nochtans geprobeerd:

“Eigenlijk droom ik van een Brussel van 10 miljoen mensen, van 10 miljoen ideeën die zich uitwisselen, die stimuleren. Dat hebben we nodig. Leren van elkaar en creatief omgaan met ideeën.” “Racisme? Niet vaak mee geconfronteerd”, aldus Boulbayem. “Maar ik had misschien wel m’n voornaam mee. *Hinde*, dat klinkt nogal Vlaams, he.”

Lees [het verhaal van Hinde Boulbayem](#) op de Foyer-site.

Salvatore Fascianella emigreerde vanuit Sicilië in 1964 naar België en startte in de jaren ’70 een tegelbedrijfje op in Schaarbeek. Dat is intussen uitgegroeid tot een stevige KMO met toonzalen in Vilvoorde en St-Genesius-Rode.

Salvatore Fascianella is Italiaans- en Franstalig, al begrijpt hij ook wel een mondje Nederlands. Zonen Fabrizio en Pepino zijn méértalig. Ze volgden in Laken Nederlandstalig onderwijs, behoren de tot de allereerste generatie die de Foyer-OETC-onderwijsprojecten doorliepen. Nu staan ze mee in het bedrijf dat voor 80% aan Vlaamse klanten tegels en mozaïeken levert:

“Migranten brengen dit land ook heel wat bij. De Italiaanse migranten hebben hier een grote invloed gehad. Er zijn er 400.000 naar België gekomen. Wij waren bij de eersten. Behalve dat we hier hard gewerkt hebben, hebben we dit land ook elegantie en smaak bijgebracht. Je hebt natuurlijk de spaghetti & pasta’s, de pizza, de Italiaanse wijnen. Allemaal met ons meegekomen in de jaren ’50 en ’60. Maar er is ook de schoonheid. Vroeger liepen de Belgen hier rond in een saai wit hemd en met houten schoenen. Nu geniet men ook steeds meer van schone dingen. Mozaïek in een badkamer bijvoorbeeld. Vooral bij de Vlaamse mentaliteit sloot dat perfect aan. Het is niet toevallig dat we 80% van onze omzet in Vlaanderen realiseren. Hard werken, maar er dan ook van genieten.”

Lees [het verhaal van de Fascianella’s](#) op de Foyer-site.

Voor meer info over ‘Diversiteit in bedrijf’, contacteer [Francis Marissens](#) 02/609.55.73

[Terug naar het overzicht](#)

Nationaliteitsverwerving: een actuele stand van zaken

De dienst Rechtsbescherming Foyer organiseert op vrijdagmiddag 17 juni 2011 (13u tot 16u30) een Brussels Platform rond het thema: “Actuele stand van zaken inzake nationaliteitsverwerving”.

Doelpubliek van het platform zijn Brusselse terreinwerkers (maatschappelijk werkers en juristen/advocaten) die met het thema nationaliteitsverwerving te maken krijgen en hierover vanuit hun cliënteel/doelgroep regelmatig vragen krijgen.

Het platform is voor onze doelgroep informatief: bedoeling is om achteraf vreemdelingen gericht te kunnen adviseren en begeleiden aangaande het thema nationaliteit en hun nationaliteitsverwerving.

Agenda van het platform 17/6:

- Huidige interpretatie van de criteria voor nationaliteitsverklaring in Brussel: analyse van wetgeving en rechtspraak (door meester Marie Doutrepont)
- Stand van zaken behandeling naturalisatiedossiers bij de Commissie Naturalisatie
- Blik op toekomstige voorstellen tot wijziging WBN (door Annelies Troost, Kruispunt Migratie-Integratie)

Het info-platform vindt plaats op het Regionaal Integratiecentrum Foyer, Werkhuizenstraat 23 te Molenbeek op vrijdag 17 juni 2011 van 13u tot 16u30.

Vooraf inschrijven is gewenst en kan [online op de Foyer-site](#).

Voor bijkomende info: dienst Rechtsbescherming 02/414.04.53

[Terug naar het overzicht](#)

Op een damesfiets naar Leuven

Het is fluo en het flitst voorbij, rara, wat is het? De Fietzersgroep van Dar Al Amal! Ook dit jaar trok men er weer op uit voor een tweedaagse fietstocht, ditmaal met bestemming Vaalbeek en Leuven.

Vooraf met vrouwen uiteraard, maar ook enkele mannen volgden dit keer hun voorbeeld. Een bont en kleurrijk Brussels gezelschap, met verschillende culturele achtergrond, religieuze strekking en origine (Kameroen, Tunesië, Peru, België, Nederland, Spanje, Turkije, Marokko, Zuid-Korea en Ecuador).

Onder de deelnemers een Kameroense profvoetballer die Indonesisch, Spaans, Frans, Engels en Bantoe spreekt. Maar lang niet iedereen was even atletisch. Een Tunesische psychologe die in haar kindertijd polio opliep, fietste zowat de hele weg op één been. Het werd een overwinning op haar zelf.

Sommige vrouwen fietsen al enkele jaren mee met de groep van Dar Al Amal en worden intussen opgeleid om zelf groepen te begeleiden. Anderen leerden pas dit jaar rijden. Geen evidentie in Brussel, maar het kan, mede dankzij Pro Velo.

Bovendien waren er grote leeftijdsverschillen: de jongste deelnemster was 22 en de oudste 67. Deze kleurrijke groep lokte zoals gewoonlijk onderweg veel verschillende reacties uit. Vrolijk toeterende auto's, omhooggestoken duimen maar ook wantrouwige of verraste blikken. Een tiental moslima's met fluo fietsvestje, hoofddoek en daar bovenop een fietshelm is blijkbaar geen alledaags zicht in Vlaanderen. Het is alleszins een mooie manier om eens een ander beeld op te hangen van onze gesluierde medemens. En... droeg Johan Museeuw destijds niet ook een *bandana*?

De fietspuntroutes maken fietsen in Vlaanderen een waar genot. Eens het Park van Tervuren bereikt, ging het door bos, park, berg en dal, via kastelen en uitgestrekte velden en dit alles onder een stralend blauwe hemel. Een echte verademing voor deze stadsmussen. Hoewel... verademing? 'Berg en dal' waren eerder adembenemend. En hoewel Carmen van *Provelo* maar bleef beloven dat ze een nieuwe route ging pakken die bijna volledig plat zou zijn, bleken de steile hellingen onvermijdelijk.

Tegen het einde van de tweede dag begon de uitstap op een uitzending van 'voorbij de grenzen' te lijken. Een ware expeditie waarbij de sterksten letterlijk de anderen naar boven duwden en trokken. De vrouw met de handicap kreeg het uiteraard erg moeilijk. Maar er was ook een deelnemster met astma, nog iemand met een dubbele hernia en een ander met diabetes.

Aan solidariteit was er geen gebrek, en ze geraakten met zijn allen terug in Brussel. Staande ovatie voor de mindervaliden, die blijk hadden gegeven van veel moed en doorzettingsvermogen,

een schouderklopje voor de anderen, die hen hierbij geholpen hadden. Iedereen was fier dat ze de finish haalden. Meulenbeik Forever...

Tijdens de evaluatie werd gevraagd waarom de vrouwen willen leren fietsen. Een greep uit de reacties:

“Zo kunnen we aan onze mannen tonen dat we capabel zijn”

“Om mijn handicap te overwinnen”

“Om meer zelfvertrouwen te hebben”

“Om mij gemakkelijk te kunnen verplaatsen op een gezonde manier”

“Ik wilde mijn gedachten verzetten omdat ik depressief was”

“Om in vorm te zijn”

“Voor het gezelschap en de leuke tochten”

“Om Brussel op een andere manier te leren kennen”

“Ik wil graag samen met mijn kinderen uitstapjes doen in Brussel, zonder de auto”

En vooral: “omdat het tof is”

[Terug naar het overzicht](#)

Geen tolken meer in Nederlandse gezondheidszorg

Recent maakte Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet z'n beslissing bekend om de meertalige OETC-onderwijsprojecten in Brussel af te breken. Al ziet hij het liefst niet zo uitgedrukt: *“ik zet niet de projecten stop maar de financiering ervan”*. Leerkrachten en ondersteuners moeten dus blijkbaar gratis werken.

Er beweegt blijkbaar heel wat op politiek vlak, en niet bepaald ten goede. Een tendens die ook over de grenzen zichtbaar is. In Nederland bijvoorbeeld vergoedt het ministerie van Volksgezondheid vanaf 2012 niet langer de kosten voor het gebruik van tolk- en vertaaldiensten in de gezondheidszorg. Anderstalige patiënten moeten zichzelf beredderen. Verschillende groeperingen maken daar bezwaar tegen: huisartsen, psychiaters, verpleegkundigen. Beroepsvereniging V&VN noemt de ontwikkeling zeer zorgelijk en gaat actie ondernemen.

Mirjam Blumenthal (Koninklijke Kentalis):

“Voor bijvoorbeeld de diagnostiek van spraak- en taalproblemen bij meertalige kinderen, mijn specialisme, zou het een ramp zijn als er geen tolken meer gebruikt kunnen worden. Behalve de problemen in de communicatie tussen hulpverlener (logopedist, spraaktaalpatholoog of klinisch linguïst) en cliënt wordt de tolk bij deze diagnostiek immers gebruikt bij het onderzoek zelf: de taal die het kind (moeilijk) spreekt moet beoordeeld worden, en als dat (ook) een andere taal dan Nederlands is, is professionele hulp van een tolk nodig om deze taal te helpen beoordelen. Een familielid of buurman voldoet eigenlijk bijna nooit als dergelijke hulp nodig is.”

“De gevolgen zullen zijn dat het aantal fouten bij de diagnose sterk zal toenemen, met desastreuze persoonlijke gevolgen voor kind en ouders, en bovendien onwenselijke maatschappelijke effecten: hogere kosten door te veel verwijzingen voor zorg bij overdiagnose, en sterk achterblijven van de (taal)ontwikkeling van kinderen bij onderdiagnose.”

“Er loopt nu een [petitie](#) tegen de beslissing, maar we krijgen ook veel reacties vanuit het buitenland. Omdat men daar bang is dat andere landen het slechte voorbeeld van Nederland zullen volgen.”

Wat dit laatste betreft, kon ook Foyer vaststellen dat internationale academici en experts inzake meertaligheid en interculturalisme argwanend over de schouder meekijken naar wat nu in de lage landen gebeurt. Ruim dertig [buitenlandse professoren](#) ondertekenden reeds de petitie tegen de stopzetting van de Brusselse OETC-projecten.

[Terug naar het overzicht](#)

Postgraduaat Gelijke onderwijskansen in de (groot)stad

U geeft les aan autochtone en/of allochtone kansarme kinderen en jongeren in een stedelijke context? U ziet uitdagingen voor uzelf, de school en de kinderen? U bent op zoek naar nieuwe inzichten, methodieken, materialen om verder werk te maken van de gelijke onderwijskansen

van deze kinderen en jongeren? Dan is het vernieuwde postgraduaat van HU Brussel mogelijk iets voor u. Een dieper inzicht in de (groot)stedelijke context en gelijke kansen is de algemene doelstelling van dit postgraduaat!

Meer info op de [HUB-site](#)

Contact: programmacoördinator [Katrien Demaegd](#) 02 609 37 43

[Terug naar het overzicht](#)

Vormingscentrum Foyer nodigt uit

Het Vormingscentrum Foyer organiseert persoonlijke ontwikkelingstrajecten voor jongeren uit het systeem van deeltijds leren en werken. Het is een globaal traject op maat van jongeren tussen 15 en 18 jaar, die niet of moeilijk binnen een normaal schoolgebeuren kunnen functioneren. De redenen hiervoor zijn velerlei: schoolmoeheid, het ontbreken van schoolcultuur, een lage (maatschappelijke) zelfredzaamheid en gedragsproblemen. Momenteel wordt er vaak met Roma-jongeren gewerkt.

Wie een duik in de werking wil nemen, kan daarvoor terecht op een [nieuwe webstek](#).

Maar er valt nog meer te proeven. Letterlijk zelfs: op vrijdag 17 juni van 11u45 tot 14u30 staat er een lentefeest op het programma, met een heerlijk veelzijdige barbecue. Daarnaast ook animatie en expo en een tombola: de winnaar sleept een reis naar Roemenië in de wacht. Voor meer info, [klik door](#)

[Terug naar het overzicht](#)

Agenda

17 & 18/6: Feest van de Muziek

Het jaarlijkse Feest van de Muziek vindt ook dit keer plaats in het Molenbeekse Huis van Culturen. Op de affiche ondermeer Hijaz, Elissas'skin (Ghalia Ben Ali), Karim Baggili en Pitcho. Op vrijdag 17 en zaterdag 18/6, telkens vanaf 20u.

24, 25 & 26/6: Couleur Café

Er is véél kleur en je kan er iets drinken. Maar er is bovenal drie dagen lang wereldmuziek van de bovenste plank. En uiteraard ook veel sfeer. Place to be is opnieuw de Tour & Taxis-site. Voor meer info en het volledige programma surf naar www.couleurcafe.be

26/6 en 2 & 3/7: Plazey Festival

Een traditie die niet stuk is te krijgen: het Plazey-festival is één van de gezelligste muziek-evenementen van de Brusselse zomer. Ook dit jaar is het Elisabeth-park van Koekelberg de uitvalsbasis. Op het programma ondermeer Radio Barkas, Gorki, Flip Kowlier, Billie Kawende, Les P'tits Cons en de Zwoele Troelies. Maar ook vele randanimaties, een heus petanquetoernooi en geurige eetstandjes.

Meer info via www.plazey.be

Een organisatie van GC De Platoo, GC De Zeyp en GC Essegem

[Terug naar het overzicht](#)

Editor: [FOYER](#)

<http://www.foyer.be>

[Click here to change your subscription](#)